

Landskap: *Norrmannaland* Upptecknat av: _____
 Härad: _____ Adress: _____
 Socken: _____ Berättat av: _____
 Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

Uppteckningen rör	<i>Oppepråk</i>	1
<i>Görel</i>		1.
<i>Hö, skörd och ribergruving. (tecken ötydligt)</i>		3.
<i>Julaftonen (redert bueh)</i>		8.
<i>Julnatten - " - - " -</i>		18.
<i>Julottan, juldagen, jul i allmänhet</i>		20.
<i>Julfastan</i>		22.
<i>Jungfru Marias lösa</i>		23.
<i>Kalf. (förklaringsätt med utförd sådan)</i>		24.
<i>Månsdag.</i>		33.
<i>Månsdag.</i>		35.
<i>Skörd</i>		36.
<i>Slagt.</i>		41.
<i>Sädd</i>		45.

Diöbeskr.

1. Språka smö
Häa godt som förärgöt. Allmänt ordlynt.
2. Allmänt med förminning så utvisas sista
kassat med lög och blommar.
3. I Gouby bekörne utvisas en äk-
tros till s. k. dyngbåt bladt fullt
och hållet med lög och hvarja
set med blommar utvisade flie-
kor skulle äka. Alla i arbets-
laget deltagande gossar eller kvin-
nor jemt antal i med flickorna
skulle rida och därvid vara en för-
ridare eller förman. I laget drog i varg
till gårdstufvugården skallata framult
flickor med utspänt i hela arbets-
lagets närhet.
- Skulle man vålla att anföraren blif
af hästen afslagen så ansågs det för lit
godt tecken.
Festlig traktning bestod alla närvarande.

4. Frvättare och bärare skulle från
gottskörningens början följt på vid
sina ariskt gornhail.
Vntompe delv era i den andras
se fastspikade de kvarandra i
den tomma trösen och åpte med
den något onkern för mes och
minde hvarant i sätte.

5. Godskostaden eller dyngskatt
som för icke sopas.

De skörd och indragning.

1. På alla skördetiden såges vara
de skördet blommar och de blom-
mar blås fullt utslagna, och hade
det stå lägre så togas det.

2. När bonden får se första kornet
så skall han bruta hien i ordning,
men han får se det andra de skall han
gå åt andens; men får han se det
tredje de skall han springa.

3. Då man går åt åren och står så
skall man låta atunga så får man
ej hienken.

4. Första grästagen man afhä för
att afhöja hien så skall man se-
dan hien är torkad därmed, sålla den
för hagen så är åren hot för hienken.

5. Den första grina som kommer
åt åren sedan man börjat så

4
4
måste man omfatta och med henne
göra bröttatag och på skarpase bröttningen
frågar det till kätte hot eller för dränken.
Strån 1830 - 1840 eller så omkänd. Fanns det
bondhugor och dottrar till och med äldre
hustru som icke var så veta. De togo
lika ofta och slog en medelmätig kall
i backen som kallas dem om de ha-
de några för sig för hvilka de icke got
något ville vika. Nu dock
är de måste bekämpa och svaga.

6. Medelmannasvallen vid Tullstaden
måste man aflla något ghas och
göra en viktigt för att ge en veta.
Latern med kandelabers afstok samt må-
got till julafstok eller enligt som.
Ligas underlig julstegen.

7. Om några grästrån skulle bli
grästrån efter där slätkarlarna
framgått de kungas grimmorna doc-
kerad dain till veta och nia för
slätkarlarna.

8. Om släkten kan ha varit i
minnen under släkten så tätt -
na alla hans kamrater som icke ha
hafva eller som icke äga fruntalarnas.
9. Ett rätt grästa röter tio för
släkten, men ett tätt grästa
torkas tio efter släkten. Man
har således vara mera omsorgfull
med torkningen för minskade
tidpunkt.
10. Om göden gal på släkten
så blir hött odrygt.
11. Släkten på ang må icke hafva
under frak en släda utan hus och
en frak sin båda och på att
maka vänder bakom att motpartens
hafva. Släkten enligt slädet rätt
måla alltid släkten under och
hafva den det rikta sakta.
Detta är mycket mera - eller nu -

6
6
måla brukas hvarken härlar eller
vålmor utan fört lages af marken
med gaffel och gafflas åden af åb-
trosvad. [Se vidtill min afhand-
ling om Jordbruk och angående med
desse beträffande omkring 1830.]

12. Jagttagar: Då snart folk, men
och tjurarna båda följ på härlar och
hvarstera skjuta under sin höfte från
hvar sin sida så ändas att end hö-
tagar bli af höften framskjuten.
Dessa är jagttagar och den som
hvar den ställt tillkommer det att
fört behöfva honom.

13. Eller: Man hö blir handbördt på
mark och lasset efter vanligheten af
två eller flera hvarsoner handbörd-
tes, så ändas att någon hvar
bli kvar på marken, och den hvar
midt för tagaren ligger bli den hvar-
ligen.]

14. Hos får icke inkräatas med härfen eller hemmas och så inkräatas ty det betecknar kreaturen illa och hett blir odrygt.

15. Om grinna inkräatas första hättan så aflas hett hrasnigas och häcklammas i hädugården för hela året, men om manlysson lin-
kastan första året så blir det hankon
af allt som aflas i hädugården.

16. Lagras efter timotis ut hvilken
såd av hättasbott för 25 lagers
till kreaturens utfordring, utan det
måste lagras afvikas i eftermörren
att inga i kreatur kunna nå dem.

17. Om väien husar stor mödens an-
varan må så måste alltid några
hättas ligger gata i husare för
varslingsbarn till påföljande vin-
tergång, då det skändas bland
det andra.]

Fulkafternen.

1. Fulkafternen skulle mågon gå i småtåts kring stugan och då man gått ett snuff. Skulle man stålla sig och se i sin genom för- stut då allt folket sitter och äter grälsorä. Sjunes då mågon kufstallös så är väskent att den där minns ärets korgs. För nytt- mera arbetet de böra två perso- ner hemligen vänta om och ge hvar sitt slag. Men för äro de som säga undersöka dylika för- hållanden.

2. Fulkafternen skulle hvar och en i huset sitta sig fram i stugan och krata hvar på äro med darsen. Den hvars skotårets uttvar när- mast dörröppningen skulle då först, kanske inom ärets korgs.

3. Alla måste tåta sig medan el-
den brinner i spisen. Men om
kvävet utökas af någon så på-
lar det ingenting mer eller mindre
än lifet.

4. Den som rika har någon
slugga af kvävet pulation skall de
inon jadt.

5. Om pulation skulle lockas
af sig själv så är säkert att vi
pord af kvävet beföring de
inon avets kops.

6. En må någon kända ett annat
kvä af pulation ty det medför
en obrytbar eller dolen.

7. Med pulation menas det
kvä som på kvädet kändes de
kvä af r. ordning och framsett.
Dessa kvä ar vanligen theore-
matt och till och med kvä
eller fengerngt - som och de

underordnade få måja sig med tvä-
geniga spis. Dessa skolas och landas
måbat pilaktorn om de skolaskal.
had julkis och få den helsostringade
kraft som de som sådana skoll ha.

7. Julaktorn redan all mat är tillä-
gadt och framsett på bordet på.
läggs en bordskredens, hvilken
icke under branden får vidhållas;
och om morgonen efterdes om ma-
gon eller flera brynnas så i adom.
Som så är så är rikent att en eller
flera i huset dö det året.

8. Om de flera personers litte till
borgs pilaktorn någon af en hant-
delar eller för någon utställning
reser sig och går från stolar, det då
kanman i stolar så att man inte
ittillmanat hör det. så blir den
personen som sett sig död man
fäls koppr.

9. Om alla i huset ställa sina skor i rad; och om någon af dem om morgonen synes vara i pulbad eller bringad ut sitt, och se äs säkert att den som äger samman ska dö i inom ätt slut.

10. Så pulbadning ställas all husets befolkning ska, och om någon eller några af skorna vändes upp under mattan se äs säkert att den ägare dö i inom ätt.

11. Fatafotens om man är fastande helst dagen så går man till sitt eget eller granne förster och ser genom något holl (er genom glast). Skines då någon hufvudlös (den döi med säkerhet inom ättis lopp).
 anmär: Ånnu omkring 1830 talet och rika sönt att finna trassiga kläfnister så att man nog kunde finna loppet att se uti. Seke så i nu.

12. Då hvar och en har sitt julhus
på en gång tändt eller tändt så kan
det skinka 2. kr. lifsgåvan på 10 sken
eller på själva huset. Den hvars
hus har tändt egendoms dörr inom
huset.

Omni: Menningarne hvar sin
delade. En del antaga några egen-
domlig utskottsform på själva utskott
som man får se så att det hvar
sinnes lönge / utan att det utskottas.
En annan mening, och som desto
helde är den rätt, är att, om huset
under tillvaremsingen eller genbr
att smält talg under brändens
medsmitt på husets yta, fått nä-
got utskott, så heller brand, att
denna icke medsmältas, under
det huset brinner, rent med hvi-
sets yta, en upphöjd kant eller som
en snår grässträa högre än smält-
planen.

13. Den som med kordet iulafstonum
tagas sked eller knif döl indsmåits
lopp. Något som medtagas på
icke på något vilkas upptagas för
än andra morgonen.

14. Om den äldste ryser med
kordet så döl den smått och tvåstom
ryser någon af huddalidum, så
döl och någon af dem, ovisst hvilken.

15. Någon bör gå och lyssna med
granbarns döl eller färlta då de
villta till kordets iulafston och tyrt
för sig själv träder hand som kan
vara handskädet att veta, såsom
om döl, giftermål eller dylikt.

Det förste på eller med bman ef-
ter hvarij fraga för är tillfrisks-
ställande efter. Detta spioneri
måste ske utan hemmanvareandes
vetande.

16. Det giftras givinnor som hafvas för
sed samt frilåfningen sitta ^{uppsat} och
laga gamla skedles till midnattstid
eller tillis man genom tecken med
slag eller samspjuning i någor eller
färbud, dörs eller spjält antogsdes att
upphöra. Den hvar skedles man
de handhafves blir död inom året.
Men skulle allt intill toftinnans
förlifsa tyrt, de är huds gjer-
sornella förhållande i oförändradt
skick till nästa jul.
Stummar är det vanligaste att laga,
men eliet kan hviden skedles pres-
sedel som hellet något åtogas
att hvarje persons tillhörighet utan un-
dantag skogshafvas. Men de var-
nings teckenet var gifort på bost-
samtas alltsammans.

17. Skatmoden måste likväl ar-
magot litet julåfningen som sk-
res som skedle att det uppföda
skituskannet.

18. Om man mycket tidigt iul-
afternen och innan solen eller dyis
har i rörelse, alldeles fastande och
mycket utan att spilla tala eller
sed sig om eller tilltala så att
man i själsta solgången utkom-
mer på kyrkogården för att gå hem;
då tror man sig dörrmånade se
hvar på året delfter hända skall.

En många säga i förskott.
Fogel är den den dräng som
på delfta vis blir avspint, genom
att tankarne riktades på en löstrogen
alkarinna

19. All jullovat skall något görmas
till bords, såsom att smörja spruck.
med händer, spruckna yttan på skor,
samt att smörja trädstockillen
om vägen då man kör i trädan
första gången m. fl. tillfällen.]

20. Julaftonen skall alltid gästa något af husets säll sedan man ätit, och stälane hvarja man sett af torbas moga med frött och rent hvinne mops minn man går och laggersaig. Och morgonen lefteren midu midet af aftalsningen med sammna hvinne på stälarna, och om de befinnes goda, sand eller smutts på morgn stäl är tecken att mågon af dem anbränge, som begagnat stölen, och som fört blod är varit på beöke och att mågon af dem släpft eller personen spädd i hänga stin skallad, eller dödt midom hängets loppa.

21. Da man efter intagen gästs måltid julaftonen gästar till på hvar mid stäl och hvar en med, så bör man munda djuplyttnad och svara med som stäl uttanför fönstret. Den som ser på eller

21. Likbeist formen får sårest Agoria döds-
fall inom släkten om hvar en icke
får själv utreda drottill.]

22. Gulastonens skall se mycket
med rikthets så det hinner till
myriastonens. Antas skulle nat-
ten rikthets så det skulle också lika
länge. Stålag och husbållning skul-
le skän mycket öfverskottarna med
behöfvet.

Lehnvatten.

1. Denna vatt skall öf ställas på bordet i ett fat och däruti bör ett hvar stå och dricka. My detta öl bör frange kreatur haf-
na något juldagen så få de i kraften och merka förnöden till-
skjutas dem.
2. Dunderen eller lös hund och
åsom katten har tillstånd att
hugga inne i lehnvatten på det icke
tillräckliga med vid på dem till
stärkta.
3. Lehnvatten göres beströ af dem som
bör döda uti ett gånad hem och
därpå samlas de i kyrkan, och den
som kommer för bittida i kyrkan kan
allt bli dubbelt sländ. Men om
man ser något spöke eller något
oräddigt förfallande så beströses hemmet

blott afkastat en halstuds, samt eller
annan skildes persedel så sker ingens för.

4. Justnatten komma gifta personer för
dammkar om sina ^{äldre} barn de höll
na mot därtill. Ett brudpar afsteges
och läges för grinnas i fäthålladalen
i utskott i luge, och för mansperson
i stället för hufvud.

Om morgonen då folket gått ut
hufvudarna går man och letar
och då belämnas armanad hufvud i
hans öfver bröstet för dödsfall, en
ann löfver bröstet och den andra
utskottet för giftet; alla andra
vetande förändringar hafva för
sin olika betydelse. Änha sin
tygen oförändrade så som man
kallas hufvud förändring i sitt öde
att vänta. I
Gripel grädes hufvud en gång af
en icke aftröande hufvud som vill
hade en grigal hufvud tarande och
och betydelser och slutligen döden.

Julettan, Julelagens Jule och mandhet.

1. Då man går i kyrkan julettan så bör mandfröken förberedning göra sig! så får man se hollens och alla trockbärningar. Dessa sitta då bakom eller baklänges i stolarna.

2. Om det lyfter qvinna att se trockbärningar i kyrkan julettan! så bör fröken hänga stenen framför sig, förklädets bändet och emellan förtä och andra fruntimmer sättes en blottad täljknif med lagens uttänad! såfört emellan skilda och tredje fruntimmer ett målmotkläd! man ser då trockbärningarna sitta baklänges

3. Det har hänt att personer mött trockbärningar julettan! som varit skändel, då de gått till kyrkan och med säkerhet påstå de att de sett dem sittande för

skolorna då föreståndaren skulle ringas. De mådde beställa något af skolorna till sin anberjan.

4. Då man besökskommer från kyrkan på juldagen så skolas barnen i småskolan och skola på skolan med barnen och skola. Den som får första bussen blir mycket glad för året. Men ingen får skola den dag då till tryck på skolan det otydligt.

5. Juldagen må ingen gå bort till barnens barn till de som har barn och en efter ett barnskola julkant eller julkanta, och smiltet för anberjan mycket skönt. Den som besöker och omata att man tog en skola eller en med smiltet. Skola och skola den i skola, och detta utan anseende till personen.

6. Den som är ord och ordig jul. Den som får jul och jul med jul.

färdar hela året igenom.

7. Om flugorna visa sig svärmande
jultagaren så blir varmen sommar dar.
efter.

8. Julbrakmen bör stös på åkarn
så blija de julttänande

9. Emellan jul och nyår må inga
bränder läteläskas lutan lagad
så att bränsna må brinna fint ut.

Julfastan.

Om julfastan är huden blir
julttänande är. Julfastan såk.
fras från första adventsöndagen
och till jul. Med huden mēnas
vinfröstigt blod.

Samuel Marias förä.

Detta lilla tärna inrethandeln
håller i mycket värdnad och ak-
tar hvar och en sig att icke
öfver eller skada hemmet.

Jost. de Söder, Örebro.

Skall.

1. De fört skallförs är framförallt så skall framgårdsmannen eller skatterebaren ha ett hus i huset så det kan de se så snart de vill.
2. Husets skall bör upptäckas med skalltäckel så blir man tryggare.
3. Skallförs skallförs bör inkräktas i skallförs bänklingar, samt inkräktas den givskilförs och skallförs så blir de skallförs, skallförs länge.
4. Skallförs skallförs bör skallförs i skallförs och skallförs, så skallförs de.
5. Skallförs bör skallförs på skallförs och skallförs på skallförs och skallförs på skallförs.

i kraften sinne kraften utkrästs så
lyses han.

6. Så snart kraften är framförd så
manövreras hans högt och lyftligt
med sin moders eller förmidd af
sin faders manns om det här som eller
faders sätta manns om det är framme,
eller också sin egen moders manns och
håller därvid enlydigt mjölk öfver be-
garne och öfver korsorna för honom,
så lyser han.

7. Skall som är högt om moders ly-
ser ej gärna till man präta.

8. Men mjölkan särskildt hade
frångräns för henne gånge efter hvar-
andra och giftes kraften särskildt
att dricka så lyser han såsom.
Enligt somliga mening bör detta ske

Med gånge.
9. Eller från hans manne kraften ef-
ter födelsebarns manns i almanackan, så
vil de öfver lyftigare.

10. Eller: Om man kan få se när kalf-
ven dras med döten så får man helt
koto och afskär hufvudet och sedan får
kvämmen hvar sin uti på marken. Den
som vället olyckan får nu lida som
man olycka sig till.
11. En rätt lifting kalf senken huggen
då man med handens stänger hvar sin
dämlat. Stämningkalpar och dödliga ike
så.
12. Dämlatten. mid gångande natten
toges och ingifves kallpar så de de
icke.
13. Om kalf är sjuk och man berar
hans skall de, så skall några vita
honnor i tungan så det blöter, och
kan man ofta några del af tun-
gan så är det så ingifves katten.
Borsta och mags fördels likväl fräntill.
14. Nyfödd kalf bör ovillkorligen haf-
va kvi mål på modrens näppelte ih-
nan. Man utspädes den med skummet
mjölke.

15. Då kall druckit första gången så skall man, sedan kallt är sent, låta honom i mackan dained och säga:

Drick kätte en ank-gång!
 så trifs han väl.

16. Då kallaren är född så tas man af hans första mjölk och stöper and-långs utåt ryggen från bröstarna till korsarna i stände gångs och säger: Var af maten lå-laga på-beten! Men ständigt stöpa ändå! från mottippen ändå till rumptången och så-lå då: Var gammis född! mestum smunigen! så blir du allertist!

17. Då nyföddas kalpar stöttes man med malkarna en brostastad mataria under klöfarna, hvilket kallas att låsa dem och dångenom göra dem frädliga att gå på hand låg och icke sträcka på glansis. Däruamma-laria lagges i hans första druck att han mble dricka öfver det, så långtar icke han efter kalparen.

Em del prätär att skolpen bör fört
hafven dit i sin dygd dock icke få
i sig något dand.

18. De många tinnar en skolung
får vara lutan dricka efter födelsen,
så många seker lijer den i
sin sedn den blir kall. Men man
bör därför icke förhata sig att
gifva skolpen dricka och alldeles
lidde minn han blir torr.

19. När skolpen druckit fört
gängen så stufvel från öfver och
färdt ryggen vid det man säger:
Ja af skriften är lång på baken!
Så blir du de - lilla skruten i
barns hus!

20. De skol druckit fört gången
så står man till honors med
det utbuckna hälet och säger:
Drick med smak och låg på baks
ä - väl ä bli stort skruten högt lijer i tale!
Stämpen är varande.

21. Skall som skall prälagas till lifs
 för villkorligen hafva till första möte.
 den. Så att om hon mötts sin.
 man hon kallats så för skiljakt förnuvas
 till kallaren är född.

22. Dornliga dricka att mötka sin gänget
 ut en spene och giftra kallaren li sin
 väskrida mål eller en gång i fröjelse mål.
 Eller: Ännu dagar för kallaren ha att mötka
 som fallen ut en spene på hon (muller)
 men redan kan han dricka mötke efter
 drickan ha som helhet.

23. En skall som har dricksetn öfver
 krogarna på tjening till prälagings,
 men sitta han öfver gämnarna så
 blir det ikke något godt skettur
 drickad.
 Gänsmåden för de åren i tid ut.
 folkas men dessa är ikke så allmänt
 skanda.

24. Om en kaly har sådan sjukdom att han klängas med huvudet och inte har tillräcklig väntidhet i kroppen så har sådant förvärbats att den under dräpningens tillståndet sett och räts för end om.

25. Om kalfrost sjukdom och man inte vet hvad som gäller den så tager man vatten ur den hufvud och blir efter åren då man ser och hvilket ingifres.

26. Om kaly är sjuk så tager man en kalfrost och traden kalfrostens öra igenom kalfrost och afstär örat samt gifver kalfrost med allt blodet ur örat och mågt ur huvudet.

27. Om kaly sjukdom kalfrost så aftager kalfrostens alla bloderna till och med kalfrost och när kalfrosten är med så torde den givna till.

28. Strängkaltan kunnas icke lefas, men
 detta mids kig först då man slagat
 dem i det man tror att de muckles
 hvilka kiskan seras kiga utefter byg-
 gen äro för stora. Dessa kallas då
 strängar.
 annu: Grundadt på praktisk afväntut.

29. Om vid det tyngre bestiger en ko
 för ofulle man har i bodelkogen en
 kring eller hank af fäststängar som
 bruktit vid köllorbygel och som dät-
 tes på köllorbenen så den kommer
 i mellan vid genitaliens samman-
 mymande så får man säker det ic-
 ke blir strängkaltan. Sådant ring hål-
 les dykas och länas icke gärna ut.

30. Om kalltan icke kunnas grisa
 så tagas vattnen ur ett hållek eller
 och hålles man vattnen genom ett
 quinhol i träd och ikgifves så
 blifver hot.

31. De flesta kallar sig troa de genom
släkt och afundagjorda gudsmanas
älskade och om hvar sin tro sig
älsket och hvilken det är som är
älskligt vållande så tages man
den döda kallar till följare eller
mindre delar deras och medgäf-
tes i dens godhet, eller om icke
dessa fram för sig så medgäfftes
hvar på älskade. Skulle man vara
så benägen att utbräta förtroende
kraft på öfvermåns makt, så drabbas
öfvermåns hvarom till så fram sig vill
göra sammanledes.

Utanför öfvermåns och följande hat
har många gånger upprättat fram-
mar emellan sig så simpel drake.

32. Om gämnar indastat första hö-
tagaren så blir krossungad och ståtans.

Spårblad.

1. Dord spillet dels igen Spårs-
afsn och ingen börd i afsn
hvar man på spårstans
efters om några lagars eller
kroars lifnandes end upphöjdt
grat finnes i spisen! Och så
sär betydes det att ^{ett} i hvar
inom väts koppr.
2. Kommer man person på besök
först spårstans är mycket för-
hållend ty alla hans besökande blifva
blå uttälliga isprunget pållat
det segrän såsom rikor och dykt
3. Men Kommer grina först så
är det till husmodrens lycka och
bättnad, och isprunget för hems
storfat ty de hålla bättre helvärd,
och föröfrigt allt hvad som hörs
till den gringa attningen.

4. Somad som handlar omom Mågåda-
gen tros haafes sin följt hela vägen
igenom. Herringadis intäckt är an-
de viktigast. De omom förtut eller
glädje ha haas och de sin följt.

Måålsmy.

1. Herad man skal i handelen när man oförberedd får se måålsmy för man bärst på af hela väret, i sken af manstorkhånet / då får man svart på allt.
2. Herad man gör måålsmy eller då man tillfälligtvis skakar i det första gången två tillfärs ens mååte göra m. bl. a. väts löp.
3. Då någon säger att måålsmy säger sig sig det som är omständ. som om sig själv, säga en person i ring i munden och en bildligt i handelen samt därtill en psalmstake och ställa sig vänt mot i mycket h. l. kunde psalmstaken ha kommit till. Då ser man på mycket och skymas psalmstaken utan att tänka på henne. Herad gånger efter handelser;

får man från sig själva så
här dödofall, ja flera än på en
endast i skapelsen eller och enom sig

4. De många dagar mår man dotter
sig bland eller bakom motiven, så
och många dagar dröjer det innan så-
dan skänkt upp lifter det den så.

2

Abbonamento

David

a. Skåden och grådens lagstiftningar.

1. Om jultidstian är kunden, d. v. s. skogen i egenskap af jultidstian är himmelens och alltsammans god skörd.
2. Om skogen i allmänhet är en betäckt och vintern är följande god skörd påföljande vintern.
3. Om jultidstian har mycket hö som hösten så blir det god skörd.
4. Om det visar sig vara mycket snö så blir det dålig skörd påföljande år.
5. Om det är mycket snö så blir det dålig skörd påföljande år.
6. Ju större stormen man finner i skogen äro, desto mindre får man

att mörkga uti hö och sädeslador.

7. Om det på afsmågade sädeslador
afsmå befinnes humpigt korgras och
därunder det mängd högras så blir det
mycket skord; men om högras på
så blir mindre skord och snart är.

8. Blir det regnig mulet i kråk-
medanet så blir dålig skord af all
vad.

Skörd.

Södermanland

1. Fattigt för växtställande skörd.

1. All den växtstämning som i fjolide hug-
get afnyttas då man börjar såg-
skörd afslutis mig av och hvil-
ka sättas i växtstämning.
Detta kallas att fylta stult och för.
orsakar att böt och såd bli lång-
gane.

2. Om skördeman, eller skördant
lämnar några stäm efter sig kvar-
stående så frakta grubbarna i öfver-
dignia och kallas detta att göra doc-
ker, till nye för den ~~stäm~~ skördant
som detta lämnat.

3. Da man börjar växa skult
af en åker så säger man: ta haatn!
Man föreställer sig som något dyer
skulle vara gömt i såden.

4. Om sådden vid afmörkandet är tunn
och skelen på faller den vilke väl för uppr.
tagarne utan liten trädning så att årens
flumma nånda ömses till att båda an-
das så kallas den biolopssådd.

Skapt.

1. Om kreatur uttages ur huset till slagt så skole man inbakte en traddelade & stället try eljest mides man stann eller liden ofbera till kunnigen lslagt.
2. Ett kreatur som skole slagtas här, då det gripes, först tagas med höfva handens try om man först gripes det eller fattas det med vordet de här det grivas vässe i dödsfångaren. Man måste nogg tänka härpå eller komma ihop sig.
3. Om kreaturet faller onskull till slagt så måste man vittne att det fallit vändas mot östen eller väder men alldeles icke mot norr.
4. Den eller de gressor som man vel hafva onda ögar måste man skita sig på eller aflägsna då slagt för utkafas try eljest stann icke kreaturet där.

5. Likaså om man vet någon som från
stämman blot tog om sådant person är
människan så vill ej blot någon
gång vinnas. Likväl äro dessa på
fastiga att de, om de ej tillfällighet
skulle ankomma så låtläsa de
sig själva. Skides icke från sådan
person på stika.

6. Den som stikker på någon man:
Om i Jesu namn så stikker jag utad!
Så äro del påra det skall på lyckligt och
väl, men detta är därför icke skönt ändå.

7. De frammande person är tillkallade på
slagt för att stika och blot ej vill vin-
na så måste ägaren till dycket själv
taga till sin egen om än aldrig på
littet så vinnes blot ställe och fram
är aldrig än så skning i slagt.

8. Om man sig någon att det är något
att slaga på väckat kreatur, eller fram
ändra sig efter dess pådrag så li-
der kreaturet dess näme pådrag.

Hej! Friskt mod och kall blod!
Så här det vara.

9. Vid slagt får man inte någon
gång nämna blod utan svett.

10. Den som är merisktadt måste
passa på och så snart huden är af-
tagen bita i de muskler med kroppen
som ännu och då är i rörelse.

11. "Härliga" är den broskartade af-
skutningen af bröstet mot någon
grov och hvilken af grimmorna löslas
bändes det de tankar. idrog ett småt par
som passas till äpta förening. Så här
man denna mot en ragg och om den
fastnar så blir gifternad. Men fallen den
här blir ingenting af. Redan en så
okärlig förtulle har dringat många
uti bekymmer där de fått reda ett
sådant förhållande och retat sig
vara förmål. Så här, så de som
nat haft den. Fastast öfvernatarmul-
de om att förening skall ske.

12. Förmisfötta och Odunginsoro de
 förra utställa på tungarna och de
 Rednare utvärt på Uppskat måste omll.
 Korigan afskåras och deltharast.

13. Vid svinslakt och vid härets af.
 spättning får man icke säga: "i
 andens lilla fast! utan: He! ic
 prutt! i ande får alding mannas.

14. Vid nattets Kobering får man
 icke säga att ginsten Koberad eller att
 natten Koberad utan när så är och
 det fördras att gifte tillgäpde dåsom
 så säger man: i ginsten Kober!

Dr. Ladd.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1. Då vid infördes skall en nyta eller skära lagas vid lagstämman och öfver fullkomna vägen skalle lyftas från trösten

2. Ett hus eller ankare med brännin lagas under stegubben att tröskallan man vara så mycket fullt fulltore för att brinna blit d. n. s. skuta brödningsen.

3. Sker för sig lagas utåt man garna i lagstämman ty då från vässe vara eller skat det den.

4. Då man skär förad således som fullt de för man rike laga något af en åker till en annan såsom att fulla land eller skog. Vill och med måste man medhöjningens ovillkorligen med trösten af fulla hvarje skog från hus såvaka

Så att man icke har något öfrer
dikt.

5. Gisse tros liksom haia sagstyper
fram en bende till en annan, och
som har härför en gång sagt:

Är skaplar!
Är skaplar!
Äta - bita, långvarig tung!

6. Om skaplaras sånades för fram
även de skände icke Gisse taga dem.
Föröre om man tog något af en
älsk till en annan, så var ej som.
ring i sånningen och de ägde honom
makat att taga dem.

ann. Det är märkeligt att det
aldrig ontalas eller möjondens ontalas
att Gisse drog bort andra sånslag än
håg. Detta bevisar att någon af det
älskta och tidigast odlad såde. Inge-
res så!

7. Ju större konsumt man finner i
Skapade ägg, ju mindre får man
att inberga i såles och posterator.
8. Man må icke bli någon slags
kåd i mäta från det adeln är
såd och till den är allmänt uppr.
kommen, ty det har en skadlig in-
verkan på ångöden af all sorts säd.
9. Vid någons troshning, då skaptrök-
ning uphöllades, på Skapade brän-
nernas Skapas skandens orshuf-
vudet och hvilka stundens hos yng-
ling, som hade sin karaktärs eller om.
skandens grunda nämna på logen,
utvisades med upståndet att på-
som bilade en Roma.
Dessa brude kunde i vissa händelser
mål vara godt då de nämna händ.
Adelns målarna begagnades, och man
vid skingt arbete höllades attaga
den för skettningen, men Skapitel-
ma måste åfrån rika för skalm.

48
Herrn ehuru stads in vintern och
hösten var.

Herrne Herr. Högskolans förste-
mångårsketen i Herrmannsby Myr-
torps härad fram minna
tillämpning eller härad hufva
gemenskap i?
De vidare min afhandling om
skutsk och husat härad lages
gemenskap för år 1830.